

_ udział w budowanym klastrze Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji przy Lubuskim Parku Przemysłowym,
 _ udział merytoryczny w przygotowaniu wniosku o uzyskanie środków na modernizację budynku dydaktycznego A-2,
 _ realizacja projektu „Zróbmy coś razem”, którego założeniem było rozwinięcie współpracy uniwersytetu z regionalnym przemysłem,
 _ nawiązanie współpracy z wieloma przedsiębiorstwami przemysłowymi regionu,
 _ nawiązanie współpracy z 5 szpitalami w regionie, w tym z Wojewódzkim Szpitalem w Zielonej Górze,
 _ zorganizowanie Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Automatyki i Robotyki, Elektrotechniki, Elektroniki i Informatyki,

_ zorganizowanie Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka,
 _ zorganizowanie finału Ogólnopolskiej Olimpiady Euro-elektra,
 _ współudział w zorganizowaniu okręgowego finału Olimpiady Technicznej NOT,
 _ dynamiczne rozwijanie procesu włączania przemysłu do realizacji procesu edukacyjnego studentów wydziału - uruchamianie kolejnych Akademii.
 Stan cywilny: żonaty (żona Teresa, dwie córki: Karolina i Honorata oraz dwie wnuczki: Marysia i Michalina). Hoby: majsterkowanie, uprawa ogrodu, historia nowożytna i muzyka poważna.

WŁADZE DZIEKAŃSKIE

DZIEKAN WYDZIAŁU ARTYSTYCZNEGO

Dr hab. Barbara Literska, prof. UZ

Barbara Literska jest teoretykiem muzyki i muzykologiem. Studia magisterskie w zakresie teorii muzyki ukończyła z wyróżnieniem w 1992 r. na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Stopień doktora nauk humanistycznych w dziedzinie nauk o sztuce otrzymała na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego (2003), a stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego (2013).

W Zielonej Górze mieszka i pracuje od 1993 r., najpierw jako asystent w Instytucie Wychowania Muzycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego, następnie adiunkt, a obecnie jako profesor nadzwyczajny w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jej zainteresowania badawcze dotyczą w szczególności recepcji muzyki Fryderyka Chopina oraz dwudziestowiecznej polskiej twórczości kompozytorskiej. Jest autorką dwóch ważnych dla polskiej muzykologii monografii. Za pierwszą z nich pt. *Dziewiętnastowieczne transkrypcje utworów Fryderyka Chopina: aspekty historyczne, teoretyczne i estetyczne* (2004) uzyskała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (nagrodę indywidualną I stopnia). Druga książka pt. *Tadeusz Baird. Kompozytor, dzieło, recepcja* (2012) została zrealizowana w ramach projektu badawczego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2010-2012. Barbara Literska jest także współredaktorką prac zbiorowych, autorką wielu artykułów oraz rozdziałów w monografiach. Aktywnie uczestniczy w kon-

ferencjach międzynarodowych i ogólnopolskich, działa w zakresie upowszechniania kultury muzycznej (m.in. jako współorganizator koncertów i wystaw, prelegent). Uzupełnieniem jej aktywności naukowej jest działalność organizacyjna na Uniwersytecie, gdzie piastowała funkcje: kierownika Zakładu Teorii Muzyki, zastępcy dyrektora Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej, prodziekana ds. nauki Wydziału Artystycznego. Za osiągnięcia organizacyjne skupiające się wokół zagadnień jakości kształcenia oraz rozwoju i realizacji badań naukowych na Wydziale Artystycznym dwukrotnie otrzymała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (2007, 2012).

Barbara Literska jest członkiem zwyczajnym Sekcji Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich; członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Analizy Muzycznej; członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego; recenzentem czasopisma „Interdisciplinary Studies in Musicology”; członkiem komitetu redakcyjnego „Вестник Кемеровского государственного университета культуры и искусств”. Jest także ekspertem Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz konsultantem Centrum Edukacji Artystycznej w zakresie teorii muzyki. Została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2014).

DZIEKAN WYDZIAŁU BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Dr hab. inż. Andrzej Greinert,
prof. UZ

Andrzej Greinert urodził się w 1965 r. w Szczecinie. Z Zieloną Górą związany jest od roku 1979. Jest absolwentem klasy biologiczno-chemicznej I L.O. w Zielonej Górze. W 1989 r. ukończył kierunek *ogrodnictwo* na Wydziale Ogrodniczym Akademii Rolniczej w Poznaniu, przedstawia-

jąc pracę dyplomową pt. *Możliwość zastosowania osadów ściekowych do nawożenia jednorocznych roślin ozdobnych*. Po studiach pracował jako główny specjalista ds. produkcji ogrodniczej w PGO PGR w Zielonej Górze. W latach 1992-1993 pracował dla duńskiej firmy Vikima Seeds S.A., opracowując nową technologię hydroponicznej uprawy pomidora szklarniowego w warunkach centralnej Ukrainy. W roku 1994 podjął pracę w WSInż. w Zielonej Górze, przechodząc na uczelni zielonogórskiej kolejne szczeble pracownicze. Stopień doktora agronomii uzyskał w 1997 r. na Wydziale Rolniczym AR w Szczecinie na podstawie rozprawy pt. *Wnoszenie glin i itów do gleb piaszczystych skażonych metalami ciężkimi (Pb, Cd, Zn) jako metoda poprawy ich żyzności oraz detoksykacji*. Stopień doktora habilitowanego agronomii w zakresie gleboznawstwa - otrzymał na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa AR w Szczecinie w 2003 r., prezentując pracę pt. *Studia nad glebami obszaru zurbanizowanego Zielonej Góry*.

Badania naukowe prof. A. Greinerta skupiają się na głównych problemach: zjawisk degradacyjnych wobec terenów o różnej funkcjonalności, rekultywacji terenów zdegradowanych, charakterystyki i oceny gleb obszarów miejskich oraz kształtowania terenów zieleni miejskiej, łącząc zagadnienia inżynierii środowiska oraz ochrony i kształtowania środowiska. Jest autorem lub współautorem 188 pozycji bibliograficznych, w tym 9 wydawnictw książkowych, 28 rozdziałów w monografiach i 84 artykułów w czasopiśmie, promotorem w 4 zakończonych przewodach doktorskich i recenzentem licznych prac przedstawicieli innych ośrodków naukowych.

W latach 2005-2016 był kierownikiem Zakładu Ochrony i Rekultywacji Gruntów w Instytucie Inżynierii Środowiska UZ, w latach 2003-2013 także Zakładu Kształtowania Terenów Zieleni PWSZ w Sulechowie. Był założycielem i redaktorem naczelnym zeszycu naukowego *Prace Instytutu Zarządzania i Inżynierii Rolnej PWSZ w Sulechowie - Kształtowanie Terenów Zieleni* w latach 2006-2013; jest redaktorem naczelnym czasopisma *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego*, seria *Inżynieria Środowiska* od roku 2008. Od roku 2012 jest przewodniczącym Komisji Degradacji, Ochrony i Rekultywacji Gleb Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Od roku 2015 jest przewodniczącym zespołu ds. rewaloryzacji terenów zielonych w Zielonej Górze przy Prezydencie Miasta. Był i jest członkiem licznych gremiów doradczych i stanowiących, regionalnych i lokalnych, działających w sferach inżynierii i kształtowania środowiska. W latach 2012-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki. Za swoje zaangażowanie wielokrotnie był nagradzany Nagrodami Rektorów WSInż. w Zielonej Górze, Politechniki Zielonogórskiej, Uniwersytetu Zielonogórskiego i PWSZ w Sulechowie. Otrzymał także Medal Komisji Edukacji Narodowej i Medal Srebrny za Długoletnią Służbę.

Jego zainteresowania pozazawodowe, to turystyka, urbanistyka i muzyka; regionalista i fan Falubazu.

DZIEKAN WYDZIAŁU EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Dr hab. inż. Piotr Kułyk, prof. UZ

Piotr Kułyk urodził się w 1974 r. w Zielonej Górze. Jest absolwentem kierunku *zarządzanie i marketing* realizowanego na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice Zielonogórskiej. Już w trakcie studiów angażował się zarówno w działalność naukową, jak i organizacyjną, co zaowocowało m.in. uzyskaniem „Srebrnej Odznaki”. Uczestniczył m.in. w organizacji Międzynarodowego Sympozjum Naukowego Studentów i Młodych Pracowników Nauki, kołach naukowych (m.in. Kole Ekonomicznym). Jako współautor zajął II miejsce w międzynarodowym konkursie na najlepszy referat studencki. Od początku kariery zawodowej związany z zielonogórskim ośrodkiem akademickim. Po ukończeniu studiów w 1999 r. podjął pracę na stanowisku asystenta na Politechnice Zielonogórskiej. Pracę doktorską pt. *Dostosowania rynkowe agrobiznesu w Polsce do potrzeb integracji z Unią Europejską* obronił w 2004 r. na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) na Wydziale Ekonomii, Zarządzania i Turystyki uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii. Następnie został zatrudniony na stanowisku adiunkta na Wydziale Ekonomii i Zarządzania, gdzie pracuje do dziś. W listopadzie 2014 r. decyzją Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie nadano mu stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii, specjalność: ekonomia międzynarodowa, polityka gospodarcza, gospodarka żywnościowa.

Pełnił liczne funkcje organizacyjne m.in. prodziekana ds. studenckich na Wydziale Ekonomii i Zarządzania (w kadencji 2012-2016), założyciela i kierownika Katedry Ekonomii Międzynarodowej, koordynatora z ramienia Uniwersytetu Zielonogórskiego Programu „Nowoczesne Zarządzanie Biznesem z wykorzystaniem informacji finansowych i narzędzi e-gospodarki”, członka Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (2013-2016), członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (2005-2006), przedstawiciela ze strony Wydziału Ekonomii i Zarządzania w projekcie Branżowego Partnerstwa Lokalnego na Rzecz Badań Rynku Pracy, członka Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich (2012-2016). Jest także członkiem Zarządu Stowarzyszenia „*Team Building*”. Funkcja pełniona społecznie, a celem głównym jest działanie na rzecz rozwoju i edukacji zielonogórskiego środowiska akademickiego. Ponadto jest członkiem Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu oraz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Uczestniczył w organizacji kilku kolejnych konferencji naukowych z cyklu *Nowoczesne Zarządzanie Przedsiębiorstwem*.

W dotychczasowej pracy naukowej koncentrował się wokół zagadnień związanych z problematyką oddziaływania

instytucji na procesy alokacji zasobów, w szczególności w obszarze gospodarki żywnościowej, rolą państwa w gospodarce oraz międzynarodowymi stosunkami gospodarczymi. Jest autorem lub współautorem ponad 100 prac naukowych, recenzentem w trzech przewodach doktorskich, a także recenzentem trzech monografii przedłożonych jako prace habilitacyjne, w przypadku których postępowania zakończyły się nadaniem stopnia doktora habilitowanego. Był promotorem ponad stu prac licencjackich i magisterskich. Uczestniczył w sześciu projektach unijnych oraz w realizacji grantu ze środków Narodowego Centrum Nauki. Jest recenzentem m.in. w czasopismach: *Ekonomista*, *Przegląd Organizacyjny*, *Management*, *Economic Science for Rural Development*, *Journal of Agribusiness and Rural Development*.

Za swoją działalność naukową był wielokrotnie nagradzany - otrzymał m.in. 5 nagród Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (4 indywidualne i jedną zespołową) oraz nagrodę zespołową I stopnia Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Ma żonę i córkę.

DZIEKAN WYDZIAŁU FIZYKI I ASTRONOMII

Prof. dr hab. Andrzej Drzewiński

Andrzej Drzewiński urodził się 16 października 1959 r. we Wrocławiu, gdzie odbył studia wyższe w latach 1978-1983 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku *fizyka nienauczycielska*. W roku 1983, po obronie pracy magisterskiej pt. *Rozwiązania solitonowe równania Painleve IV*, otrzymał tytuł zawodowy magistra fizyki. W roku 1991 po obronie pracy pt. *Zachowanie krytyczne w kwantowych spinowych modelach sieciowych* przed Radą Naukową Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, otrzymał stopień doktora nauk fizycznych. W roku 2001 przedłożył Radzie Naukowej INTiBS PAN dysertację habilitacyjną pt. *Wpływ zewnętrzne-go pola na własności krytyczne układów typu Isinga w ograniczonej geometrii*, otrzymując po kolokwium habilitacyjnym stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych. Tytuł naukowy profesora nauk fizycznych otrzymał w 2010 r.

W latach 1987-2003 był pracownikiem Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, następnie został zatrudniony w Instytucie Matematyki i Informatyki Politechniki Częstochowskiej, a od 2007 r. pracuje w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jego dotychczasowa tematyka badań naukowych koncentrowała się wokół różnych zagadnień wchodzących w zakres zainteresowań fizyki statystycznej: zjawiska krytyczne w układach ze znaczącym udziałem powierzchni, transport makrocząstek poprzez błony biologiczne, statyczne i dynamiczne własności magnetyków molekularnych, przewodnictwo protonowe w kryształach czy wpływ domieszki jonami ziem rzadkich na własności materiałów luminoforowych.

Dorobek naukowy (index Hirscha = 12) to 80 artykułów opublikowanych w pismach o zasięgu międzynarodowym przy współpracy z ośrodkami w Holandii, Belgii, Wielkiej Brytanii, Niemczech, Stanach Zjednoczonych, Słowacji, Włoszech oraz Polsce. Andrzej Drzewiński był kierownikiem trzech grantów własnych oraz dwóch promotorskich, wypromował czworo doktorów oraz dwunastu magistrów i licencjatów, był recenzentem rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, sporządził liczne recenzje artykułów (m.in. dla *Physical Review Letters*, *Physical Review E*, *Physica A*) oraz wniosków projektów badawczych MNiSW. Kilukrotnie był zapraszany na konferencje i szkoły naukowe jako wykładowca (m.in. na Letnią Szkołę Fizyki organizowaną przez Sun Yat-sen University w Guangzhou (Chiny) w 2015 r.).

Andrzej Drzewiński udziela się również aktywnie na niwie popularyzacji nauki (m.in. M. Oramus przeprowadził z nim wywiad zatytułowany „Wielki plac budowy”, który ukazał się w „Wiedzy i Życiu” nr 04/2014). Za cykl publikacji popularnonaukowych w „Młodym Techniku” otrzymał w 1987 r. nagrodę „Magnum Trophaeum”. Z kolei nagrodę Polskiego Towarzystwa Fizycznego za popularyzację fizyki otrzymał wspólnie z Jackiem Wojtkiewiczem w 1995 r. za książkę *Opowieści z historii fizyki* (Wydawnictwo Naukowe PWN 1995, 2001). W ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki, Festiwalu Nauki w Zielonej Górze oraz z tytułu różnych innych zaproszeń wygłaszał liczne prelekcje, a także przygotował i prowadził dyskusje panelowe z udziałem przedstawicieli świata nauki, filozofii i literatury (m.in. „DyLematy nauki przyszłości” z udziałem Stanisława Lema).

Jako pisarz Andrzej Drzewiński debiutował w 1983 r. zbiorem opowiadań *Zabawa w strzelanego*. Później ukazały się jego dwie powieści napisane wspólnie z A. Ziemiańskim (*Zabójcy szatana* i *Nostalgia za Sługą Side*) oraz dwa zbiory opowiadań *Postaniec* (wspólnie z M. Jabłońskim) oraz *Bohaterowie do wynajęcia* (wspólnie z J. Ingłotem). Wraz z A. Cebulą, E. Dębskim i P. Surmiakiem należy do grupy autorskiej publikującej jako Karetą Wrocławski, a ich zbiór opowiadań *Upalna zima* pojawił się w 2012 r. Opowiadanie Karety Wrocławskiego *Pandemolium* było nominowane do Nagrody im. Janusza A. Zajdla w 1998 r.

Jego żona Ewa jest polonistką, a trzech synów to: Piotr (obecnie kończy doktorat na Wydziale Nauk Społecznych UW), Grzegorz (już inżynier, a niedługo magister Wydziału Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki PWR) oraz Maciej (świeżo upieczony student tego samego wydziału PWR).

DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Sławomir Kufel w roku 1989 ukończył z wyróżnieniem studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rze-

szowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski), stypendysta Ministra ds. Młodzieży i Sportu w latach 1989-90.

Historyk oraz teoretyk literatury i kultury, kognitywista, edytor - z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wyższą Szkołą Pedagogiczną) związany od 1994 r. W roku 1997 uzyskał doktorat, a w 2004 habilitację na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 r. jest profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kierownik Zakładu Literatury Dawnej, Bibliotekoznawstwa i Edytorstwa, współtwórca specjalności edytorstwo oraz kierunku studiów informacja naukowa i bibliotekoznawstwo. W latach 2004-2005 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej, natomiast w okresie 2005-2012 prodziekanem ds. nauki, a w kadencji 2012-2016 dziekanem Wydziału Humanistycznego.

Jego zainteresowania badawcze skupiają się w obszarze nauk kognitywnych, a także na procesach literackich i kulturowych XVII-XIX wieku oraz edytorstwie. Jest twórcą metody badawczej - literaturoznawstwa kognitywnego, będącej nową propozycją w europejskich studiach nad literaturą.

Ma w dorobku ponad 100 publikacji, w tym 6 monografii (dwie edycje krytyczne) oraz blisko 50 artykułów. Zajmuje się również redakcją wydawniczą prac indywidualnych i zbiorowych (np. Historii Zielonej Góry).

Był członkiem-zatwierdzeniem Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, uczestniczy w radach naukowych czasopism, w latach 2008-2009 przewodniczył Radzie Naukowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Zielonej Górze, jest członkiem Rady Naukowej Biuletynu Polonistycznego PAN.

Posiada też duży dorobek w zakresie działalności dziennikarskiej, promującej literaturę i kulturę regionu - w latach 2001 - 2011 był członkiem zespołu redakcyjnego i redaktorem naczelnym Lubuskiego Pisma Kulturalno-Literackiego „Pro Libris”, w którym debiutowało wielu późniejszych znanych także w Polsce autorów. Ponadto brał udział w pracach Jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego (2004-2006).

DZIEKAN WYDZIAŁU INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Dr hab. inż. Marcin Mrugalski,
prof. UZ

Marcin Mrugalski urodził się w 1975 r. w Poznaniu. W roku 1999 ukończył studia na kierunku *elektrotechnika* na Wydziale Elektrycznym Politechniki Zielonogórskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie elektrotechniki (z wyróżnieniem) uzyskał w roku 2004 na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie informatyki otrzymał na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej w roku 2014.

W pracy naukowej dr hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ, zajmuje się: modelowaniem neuronowym, w szczególności sieciami GMDH, metodami estymacji parametrów, filtrami o nieznanym wejściu oraz diagnostyką procesów przemysłowych. Jest autorem lub współautorem prawie 60 prac naukowych, w tym 1 monografii, 9 artykułów w czasopiśmie (7 na liście filadelfijskiej) oraz 10 rozdziałów w monografiach. Był członkiem zespołów badawczych w ramach 6 grantów finansowanych przez Unię Europejską, KBN i NCN. Od roku 2015 jest członkiem Komitetu Automatyki i Informatyki PAN oddział w Poznaniu.

Dr hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ jest zatrudniony na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej) od roku 1999. W latach 2014-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. rozwoju, a w kadencji 2016-2020 pełnił funkcję dziekana Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki UZ.

DZIEKAN WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU

Dr hab. Agnieszka Zembroń-Łacny,
prof. UZ

Agnieszka Zembroń-Łacny - absolwentka biotechnologii Uniwersytetu Wrocławskiego, od 2013 r. profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego i Master of Business Administration WSB w Poznaniu. Autorka lub współautorka ponad 100 prac i publikacji naukowych oraz recenzent wielu renomowanych czasopism zagranicznych. Od lat realizuje projekty badawcze z zakresu immunologii wysiłku fizycznego i stosowania substancji immunomodulujących u osób aktywnych fizycznie oraz wpływu przewlekłego stanu zapalnego na sprawność funkcjonalną osób starszych i osób z przewlekłą niewydolnością nerek. Laureatka grantu pobytowego Szwajcarskiego Towarzystwa Naukowego. Członek International Society of Exercise Immunology, European College of Sport Science, International Federation of Sports Medicine, International Federation of Sports Medicine, vice-prezes ds. naukowych Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej, associate editor Biology of Sport (area of interest: exercise biochemistry) i członek grupy eksperckiej powołanej w celu opracowania wspólnego stanowiska Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej i Komisji Medycznej Polskiego Komitetu Olimpijskiego dot. „Stosowania suplementów diety i żywności funkcjonalnej w sporcie”.

**DZIEKAN
WYDZIAŁU
MATEMATYKI,
INFORMATYKI
I EKONOMETRII**

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ

Longin Rybiński w 1978 r. ukończył z wyróżnieniem studia matematyczne w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu i podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora (1985 r.), a następnie doktora habilitowanego (1993 r.) w zakresie nauk matematycznych nadano mu RÓWNIEŻ w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Zainteresowania naukowe prof. Longina Rybińskiego obejmują teorię multifunkcji z zastosowaniami w optymalizacji, aproksymacji, problemach sterowania i matematycznych modelach ekonomii.

Najważniejsze wyniki jakie uzyskał, to twierdzenia o sekcjach ciągłych i mierzalnych, twierdzenia o punktach stałych multifunkcji, twierdzenia o regularności rozwiązań inkluzji różniczkowych i zadań optymalizacji. Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów naukowych (publikowanych m.in. w *Fundamenta Mathematica*, *Journal of Approximation Theory*, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, *Proceedings of the American Mathematical Society*) oraz jednej monografii. Wypromował dwóch doktorów nauk matematycznych, był recenzentem w kilku przewodach doktorskich, a także autorem licznych recenzji wydawniczych i przeglądowych. W latach 1994-1999 kierował redakcją czterech serii *Discussiones Mathematicae*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, w latach 1993-1995 był prezesem Zielonogórskiego Oddziału PTM, a także członkiem *American Mathematical Society*.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1999-2001 dziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Politechnice Zielonogórskiej. W Uniwersytecie Zielonogórskim w latach 2001-2005 pełnił funkcję prodziekana - początkowo na Wydziale Nauk Ścisłych, następnie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. W latach 2005-2012 był prorektorem ds. studenckich, a w latach 2012-2016 dziekanem Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Wyróżniany był nagrodą Ministra za osiągnięcia naukowe, kilkakrotnie nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe, pracę dydaktyczną oraz organizacyjną, a także przyznawanym przez studentów tytułem Belfra Roku - w różnych kategoriach.

**DZIEKAN
WYDZIAŁU
MECHANICZNEGO**

**Dr hab. inż. Sławomir Kłós,
prof. UZ**

Sławomir Kłós ukończył studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze w 1991 r. W 1998 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej (doktor nauk ekonomicznych, nauki o zarządzaniu), a w 2009 r. habilitację na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zachodnioczeskiego w Pilźnie (doktor habilitowany nauk technicznych, budowa maszyn). W pracy naukowo badawczej zajmuje się inżynierią produkcji, a w szczególności zastosowaniem technologii informatycznych w zarządzaniu produkcją. Prowadzone przez niego badania w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją obejmują:

- analizę efektywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- opracowanie metod wyboru i oceny wdrożenia systemów ERP w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- opracowanie metodyki implementacji systemów klasy ERP zorientowaną na poprawę produktywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- opracowanie metodyki ciągłej poprawy efektywności działania systemów informatycznych w przedsiębiorstwie produkcyjnym,
- ocenę efektywności zastosowania systemów wspomagania decyzji w inżynierii produkcji,
- budowę algorytmów do efektywnego zarządzania zasobami w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- projektowanie systemów zarządzania wiedzą w przedsiębiorstwach produkcyjnych.

Profesor Sławomir Kłós jest konsultantem w zakresie wdrażania systemów klasy ERP, zarządzania projektami i efektywnego zarządzania procesami - od 1991 r. realizował projekty, wdrożenia lub doradztwo w ponad 50 przedsiębiorstwach krajowych i zagranicznych, między innymi w takich firmach jak Steinpol, SECO/WARWICK, KGHM Polska Miedź, Gedia, itd. Odbýwał stypendia i prowadził wykłady gościnne między innymi w Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt, Fachhochschule Mittweida, Technische Universität Cottbus, University of West Bohemia Pilzen. W latach 1996-2012 był prezesem zarządu firmy doradczej. W latach 2007-2010 pełnił funkcję dyrektora Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kierował lub brał udział w wielu projektach naukowo-badawczych i edukacyjnych, m.in.:

1. Sieć współpracy i wymiany wiedzy w zakresie działań edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer) Wiedzy,
2. Rozwój innowacji w województwie lubuskim - Platforma Działań Edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer),

3. Projekt Leonardo da Vinci the EQF as a Framework Linking the Different Qualifications Systems of Production Managers Together,
4. Wytwarzanie Prototypu Platformy Usług e-Biznesowych (e-PUB) - na zlecenie firmy Max Elektronik S.A., w ramach programu Initech realizowanego w ramach przedsięwzięcia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego „IniTech”, finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
5. „Akademia Wspierania Innowacji Województwa Lubuskiego - Bądź Spin Off'em lub Spin Out'em”, projekt realizowany w ramach programu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Kreator innowacyjności - wsparcie innowacyjnej, przedsiębiorczości akademickiej.

Prof. Sławomir Kłos jest autorem lub współautorem 181 publikacji naukowych, w tym 15 monografii i 31 artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych.

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH

Prof. dr hab. Beata Gabryś

Beata Gabryś ukończyła studia wyższe w 1984 r. na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Bezpośrednio po studiach podjęła pracę jako nauczyciel biologii w I Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu, a następnie, w 1986 r. - w Katedrze Entomologii Rolniczej (obecnie: Katedra Ochrony Roślin) Akademii Rolniczej (obecnie: Uniwersytet Przyrodniczy) we Wrocławiu. Z Zieloną Górą związała się w 2001 r. rozpoczynając aktywność naukowo-dydaktyczną w ówczesnym Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Obecnie, prof. Beata Gabryś kieruje Katedrą Botaniki i Ekologii Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Droga naukowa rozpoczęta w 1986 r. zaowocowała uzyskaniem w 1991 r. stopnia doktora nauk przyrodniczych w zakresie biologii na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Konsekwencją dalszej pracy było uzyskanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii-zoologii w 2000 r. na podstawie decyzji Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz, w 2009 r., tytułu naukowego profesora nauk biologicznych w wyniku procedury przeprowadzonej na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Badania naukowe prof. Beaty Gabryś wpisują się w jeden z nurtów studiów ekologicznych, określane jako ekologia biochemiczna, opisująca biochemiczne aspekty interakcji między organizmami oraz między organizmami a środowiskiem. Prace naukowe prof. Beaty Gabryś dotyczą reakcji behawioralnych mszyc w odpowiedzi na działanie allelozwiązków roślinnych. Szczególnym wątkiem tych badań jest poznanie mechanizmu żerowania mszyc w zależności od ich przynależności systematycznej oraz kręgu roślin żywicielskich, co przyczynia się do wzbogacenia wiedzy o koewolucji roślin i owadów

o kłująco-ssącym aparacie gębowym. Oprócz walorów poznawczych, właściwych badaniom podstawowym, prace mają również wartość aplikacyjną. Poznanie mechanizmów leżących u podstawy wyboru i akceptacji roślin żywicielskich przez mszyce, otwiera drogę do opracowania przyjaznych środowisku metod ograniczania liczebności tych owadów w uprawach rolniczych. Badania nad wpływem naturalnych i strukturalnie modyfikowanych allelozwiązków na zachowanie mszyc umożliwiają wykrycie potencjalnych deterrentów pokarmowych o wysokiej specyficy działania. Wyniki badań zostały opublikowane w ponad 80 artykułach naukowych, 10 rozdziałach prac monograficznych i posłużyły do uzyskania 15 patentów.

Prof. Beata Gabryś pełniła i pełni różne funkcje administracyjne i społeczne, m. in. prodziekana ds. nauki Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ (2002-2007) i Wydziału Nauk Biologicznych UZ (2007-2016), jest także członkiem Rady Naukowo-Społecznej Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Bory Lubuskie” (od 2003 r.) oraz członkiem Rady Programowej Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego (od 2009 r.).

DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

Dr hab. Furmanek Marek,
prof. UZ.

Marek Furmanek w 1982 r. ukończył elektronikę na Wydziale Automatyki i Elektroniki Politechniki Śląskiej i w Moskiewskim Instytucie Energetycznym, w którym w 1990 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w zakresie *elektroniki*. Stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie *pedagogika* otrzymał 1999 r. w Rosyjskiej Akademii Nauk.

W 1982 r. M. Furmanek podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, w 1988 r. zaczął pracować w Instytucie Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej, gdzie kierował m.in. Zakładem Zastosowań Technik Komputerowych. Od 2000 r. pracuje w strukturach ówczesnego Wydziału Pedagogicznego WSP. Jest założycielem i kierownikiem funkcjonującej od 2001 r. Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych, w latach 2012-2014 był prodziekanem, a w latach 2014-2016 dziekanem Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

W prowadzonych badaniach M. Furmanek zajmuje się mediami w pedagogice i edukacji, technologiami informacyjnymi w oddziaływaniach pedagogicznych oraz mechanizmami medialnej komunikacji społecznej. Jest autorem lub współautorem licznych prac naukowych wydanych w kraju i za granicą, w tym podręcznika akademickiego, w latach 2004-2007 kierował pracami redakcji „Pedagogiki Mediów” i jej serii wydawniczej, wypromował 4 doktorów. Jest członkiem komitetów redakcyjnych kilku czasopism oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, Polskiego Towarzystwa Kognitywistycznego i Polskiego Towarzystwa Technolo-

gii i Mediów Edukacyjnych, Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

W pierwszej kadencji dziekańskiej M. Furmanka Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie *socjologia*, uruchomił studia na kierunku *psychologia i pedagogika specjalna* oraz studia doktoranckie w dyscyplinach *pedagogika i socjologia*, pomyślnie przeszedł akredytację. WPSiNoZ pełnił rolę inkubatora dla Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu przeprowadzając formalnie uruchomienie kierunku *lekarskiego*. Po utworzeniu WLiNoZ zmienił nazwę na Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

M. Furmanek otrzymał medal Komisji Edukacji Narodowej.

DZIEKAN WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI

Prof. zw. dr hab. dr h.c. multi
Bogusław Banaszak

Bogusław Banaszak urodził się we Wrocławiu 3 lutego 1955 r. Rodzice byli lekarzami.

Zainteresowania badawcze: prawo konstytucyjne, prawo parlamentarne, prawa człowieka.

Profesor zwyczajny Uniwersytetu Zielonogórskiego i Dziekan Wydziału Prawa i Administracji na tym Uniwersytecie (od 2014 r.) oraz profesor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im Witelona w Legnicy (od 2005 r.). Od 2014 r. kieruje Katedrą Prawa Konstytucyjnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

W latach 1977-2014 był zatrudniony na Wydziale Prawa Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1983 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1991 r. zrobił habilitację. W 1998 r. otrzymał tytuł profesora nauk prawnych. W latach 2002-2014 kierował Katedrą Prawa Konstytucyjnego na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1998-2008 był profesorem na Wydziale Prawa Europejskiego Uniwersytetu Viadrina (Frankfurt nad Odrą), gdzie kierował Katedrą Polskiego Prawa Publicznego. W latach 1995-2005 był profesorem Wyższej Szkoły Zarządzania i Marketingu we Wrocławiu. W latach 2006-2010 r. przewodniczył Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, a od kwietnia 2016 r. jest jej członkiem.

W kwietniu 2016 r. został członkiem Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo (tzw. Komisja Wenecka). Od kwietnia 2013 r. jest członkiem tytułarnym Grupy Niezależnych Ekspertów do spraw Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego Rady Europy - Strasburg (Group of Independent Experts on the European Charter of Local Self-Government - Council of Europe).

Redaktor *Przeglądu Prawa i Administracji* wydawanego we Wrocławiu (1996-2008), przewodniczący komitetu redakcyjnego *Przeglądu Legislacyjnego* (2000-2010). Członek kolegiów (rad) redakcyjnych: *Recht in Ost und West* (Niemcy, 1991-1998); *Osteuropa Recht* wydawanego w Kolonii (Niemcy,

od 1998 r.); *Humanistycznych Zeszytów Naukowych - Prawa Człowieka* wydawanych w Katowicach (od 2000 r.); *Studiów Wyborczych* wydawanych w Łodzi (od 2006 r.), *Közjogi Szemle* kwartalnika wydawanego w Budapeszcie (od 2008 r.), *Annales Universitatis Apulensis. Series Jurisprudentia* w Alba Julii - Rumunia (od 2008 r.), *Pravo Ukrainy* (Ukraina, Kijów - od 2011 r.), *Revista da Faculdade de Direito de Sao Bernardo do Campo* - Sao Paulo, Brazylia (od 2011), *Comparative Law Review* (czasopismo Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu - od czerwca 2013). *Radca Prawny. Zeszyty Naukowe* (od listopada 2014 r.), *Rocznika Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy* (od 2015 r.)

Koordinator Szkoły Prawa Niemieckiego i Prawa Polskiego w latach 2002-2006 (wspólne przedsięwzięcie wydziałów prawa Uniwersytetu Wrocławskiego i Uniwersytetu im. Humboldta w Berlinie), 2006-2014 pełnomocnik dziekana do spraw tej Szkoły. Członek zarządu (*Steering Committee*) Euro-Faculty w Rydze (1992-1998). Prorektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości we Wrocławiu (1999-2002). Prodziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii (2002 r.), ekspert Państwowej Komisji Akredytacyjnej (2010-2014).

Członek korespondent hiszpańskiej Królewskiej Akademii Nauk Moralnych i Politycznych (od 2010 r.) oraz Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury w Paryżu (od 2004 r.). Członek Komitetu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk (od 2011 r.).

Członek: Rady Doradczej do spraw Praw Człowieka przy Ministrze Spraw Zagranicznych (2000-2001), Rady Programowej Centrum Studiów Wyborczych UŁ i UMK (od 2008 r.), Międzynarodowego Dyrektoriatu Doradczego (Advisory Directorate International) Amerykańskiego Instytutu Biograficznego (od 2009 r.).

Członek następujących towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego (od 2000 r.), Europejskiego Stowarzyszenia Prawa Wyborczego (od 2004 r.), Polskiego Stowarzyszenia Prawa Europejskiego (od 2004 r.), *Societas Iuris Publici Europaei* (międzynarodowe towarzystwo naukowe, siedziba zarządu - Getynga) /od 2003 r., Rady Rzecznika Praw Obywatelskich (2006-2010) i członek Honorowy Instytutu Prawa Interdyscyplinarnego Fakultetu Prawa Uniwersytetu w Porto (Portugalia) (od 2006 r.) oraz (od 2011) członek Światowego Stowarzyszenia Prawników (*World Jurist Association*)

Od 1992 r. stale współpracuje ze służbami legislacyjnymi parlamentu, jest autorem kilkudziesięciu ekspertyz dla Senatu i Sejmu. Członek Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Rodzinnego działającej przy Rzeczniku Praw Dziecka (od 2013 r.).

W ciągu ostatnich kilkunastu lat wygłosił ponad 120 wykładów gościnnych na ponad dwudziestu uniwersytetach europejskich (Austria, Niemcy, Portugalia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania, Hiszpania, Ukraina), i amerykańskich (USA, Brazylia, Chile, Ekwador, Meksyk), a w semestrze letnim 1994 r. był profesorem gościnny na Uniwersytecie Wiedeńskim. Autor lub współautor blisko stu referatów wygłaszanych na międzynarodowych konferencjach naukowych (Austria, Brazylia, Chile, Francja, Litwa, Łotwa, Niemcy, Rumunia, Syria, Szwajcaria, Ukraina, Węgry, Włochy, Tajwan).

Autor ponad 300 prac naukowych, wśród których są monografie, podręczniki, komentarze i studia i artykuły. Kilkadziesiąt z nich opublikowano za granicą (na Węgrzech, w Austrii, Brazylii, Niemczech, Francji, Chile, Korei Południowej, Holandii, Rumunii, we Włoszech). Przetłumaczył na język polski 9 książek prawnych i kilkadziesiąt artykułów głównie z języka niemieckiego, a kilka z angielskiego.

Odnaczony: Złotym Krzyżem Zasługi RP (2001) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008), niemieckim Federalnym Krzyżem Zasługi na Wstędze (2008) oraz Wielkim Krzyżem Zasługi Republiki Austrii (2000), Wielką Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Republiki Austrii (2007), Austriackim Krzyżem Honorowym Nauki i Sztuki I klasy, a także Orderem Sprawiedliwości I stopnia Światowego Stowarzyszenia Prawników (2011).

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Pecs (Węgry - 2004), Uniwersytetu w Alba Julii (Rumunia - 2009), Uniwersytetu w Pitesti (Rumunia - 2010) i Kijowskiego Uniwersytetu Prawa (Ukraina 2011).

Wyróżniony dwukrotnie nagrodami Indywidualnymi Ministra Edukacji Narodowej: w 2000 r. za podręcznik *Prawo konstytucyjne* i w 2004 r. za wydane w języku niemieckim *Wprowadzenie do polskiego prawa konstytucyjnego*. Wyróżniony też w 2004 r. austriacką nagrodą im. Leopolda Kunschaka za badania nad prawem austriackim i prawem konstytucyjnym państw demokratycznych, a ponadto kilkunastoma, przyznawanymi co roku nagrodami JM Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

Wypromował 36 doktorów (w tym 5 w Niemczech) i ponad 400 magistrów.

WSPOMNIENIE O PROFESORZE ZYGUMUNCIE SZAFRANIE

W październiku 2016 r., a dokładnie 23 tego miesiąca, minie 25 lat od śmierci prof. dr. hab. inż. Zygmunta Szafrana, naukowca, organizatora i społecznika, który prawie całe swoje życie zawodowe związał z Zieloną Górą i z zielonogórską uczelnią.

Mimo upływu tylu lat trudno jest pisać o kimś, zwłaszcza w czasie przeszłym, kto był nie tylko szefem, i to wymagającym, ale był Przyjacielem ludzi, w tym zwłaszcza swoich podwładnych.

Profesor urodził się 22 czerwca 1923 r. w Krakowie i tam też uczęszczał do szkoły podstawowej oraz ukończył V Państwowe Gimnazjum. Podczas wojny pracował początkowo jako ślusarz w fabryce części rowerowych, a od 1940 r. jako technik mierniczy i budowlany w krakowskim oddziale firmy Brown and Boveri. I nadal się kształcił kończąc w Krakowie dwie szkoły techniczne dla pracujących:

- Państwową Szkołę Techniczną Górniczo-Hutniczo-Mierniczą oraz
- Państwową Szkołę Budowlaną, po skończeniu której uzyskał dyplom technika w zakresie budowy dróg i mostów.

W latach 1946-1950 studiował na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej kończąc studia dyplomem inżyniera budownictwa lądowego. Ale niemal równolegle (1949-1953) studiuje historię sztuki na Wydziale Historyczno-Filozoficznym Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując dyplom historyka sztuki.

Świadczy to o ogromnym łaknieniu wiedzy i poszerzaniu horyzontów światopoglądowych przez Profesora. A należy wspomnieć, że przez cały okres studiów Profesor dodatkowo pracował m.in. jako projektant we wrocławskim Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Przemysłowego.

*Po studiach, w roku 1950, Profesor został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Budownictwa Przemysłowego Politechniki Wrocławskiej i tamże w roku 1967 został kierownikiem Katedry Budownictwa i Materiałów Budowlanych na Wydziale Architektury. W międzyczasie (1960 r.) obronił rozprawę doktorską pt. *Wpływ wibracji na osiadanie i kąt tarcia wewnętrznej frakcji kwarcowych*, a w roku 1967, po przedstawieniu opracowa-*

*nia nt. *Zmiany cech brył gruntów spoistych w czasie transportu taśmowego* uzyskał stopień doktora habilitowanego.*

Do Zielonej Góry Profesor przeniósł się w 1972 r., by objąć funkcję Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, którą pełnił do roku 1976. Było to zaledwie 7 lat od powołania naszej Uczelni i 4 lata od utworzenia na niej Wydziału Budownictwa. W tym samym roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego.

W latach 1979-1984 Profesor pracował w Wyższej Szkole Budownictwa w Algierze.

Oprócz pracy dydaktycznej prof. Zygmunt Szafran uczestniczył w licznych badaniach naukowych z zakresu geotechniki, ochrony zabytków, budownictwa mieszkaniowego i materiałoznawstwa budowlanego, czego efektem było autorstwo lub współautorstwo